

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Clodoaldo presbytero. Cap[itulum]. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense septembri occurribus Fo. cxx.

nē rex concilii celebrari fecit: in quo archiepiscopus se de multis sibi obiectis purgauit. Et dum rex peteret: ut priuatos ad ecclesiastis reno caret: audita est vox crucifixi depicti de cruce: hoc fieri prohibentis. Post aliquod tempus iterum distantus de predictis caufatur: et ad patlatum vocat. Iusq; ipse se deo dñndicandū cōmiseret: pars solarij domus vbi eius emulū stābāt subito corruit: et ipsos simul ruētes sub machina oppressit. alia vō parte firmiter permanēte archiepiscopus et ceteri remanserunt illeſi. Tandem post multos labores vir domini tā sex annorum. lxxix. in domino feliciter obdormiuit septimo idus septembri: sepultus in ecclisia sua miraculis clarus.

(De sancto Lodoaldo presbytero. Cap. I.

Lodoaldus psby. ter floruit apud perusium ciuitatē tempore iustini senioris. hic filius regis colodomitis fratribus suis a patrolo lothario ex tinctis: anno prefati imperatoris quarti mundū deseruit: et in clericali gradu premiuit: ut ait sigibertus. Quia omni suo patrimonio pauperibus erogaro: vilibus induitus: et carnē cilicio domās: nude in terre decubās: penitēte operam dabat. Relicta igitur patria clivitate: venit ad altā prouinciam signorū: deo cupiens libertus deferens. Viri colorū glorie claruit. Nā et demones effugiebat: mutis loquelas: cecis visum: surdis auditum: claudis gressum tribuebat. Cum cuiusdam pauperi ab eo elemosynam perentī quid daret nō habebat: cum eisdē prebut: pauper vō nocte in domo cuiusdam viri hospitatus est: cum nulla vestit. In ipsa nocte vidit vir ille paupere quasi clara luce induitum: quod et coniungi sue ostendit. Faz et ergo manu cucullam ei datam a sancto clodoaldo dicit: et lucem quam viderat ipsius charitati attribuit. Sic et viri dei fama per crebuit. Reuerfus tandem parvus: ab eusebio episcopo presbyter ordinatus: monasterium in loco q̄ dicitur nouigenitū construxit: in quo in pace q̄ uit septimo idus septembri: ibi sepultus misericordias vivit.

(De nativitate sancte Marie vtr. gl̄is.

Cap. II.

Atiuitas gloriose virginis Marie et tribu iudei regia stirpe dauid duxit originem. Mattheus tamen et lucas non generacionē marie: sed ioseph describunt: qui tamē a concepcionē Christi penit? alienus fuit: quia consuetudo

scripturarum erat: ut non mulieris: sed virorum generationis series referetur: verissime tamē virgo maria ex progenie dauid descēdit: quod ex hoc precipue patet: quoniam vī sepe scripture testaf: christus ex semine dauid duxit originē. Cum ergo christus ex solarvirgine natus sit: manifestum est et ipsam ex dauid natam ess: et hoc ex cathena nathan. Dauid ess: Inter ceteros habuit duos filios: nathan scilicet et salomonem. Ex cathena igitur nathan: ut ait damascenus: levū genuit melchi et pantherā. panthera genuit barpantherā: barpanthera genuit ioachim: ioachim virginē maria. Ex cathena autem salomonis martha habuit uxorem ex q̄ genuit iacob. Defunctor autem marthā: melchi ex tribu nathan qui fuit filios leui: frater autem patrē patherē: accepit uxorem relictā nathan matrē autem iacob: et genuit et ea hēli. Et sic sunt facti fratres vterini iacob ex stirpe salomonis: hēli autem ex tribu nathan. Desfunctus est autem hēli sine liberis: et accepit iacob frater eius vterinus uxorem eius et genuit ioseph: qui natura fuit filius iacob ex descendē salomonis: sicut legē ait fuit filius hēli ex marthā de scēndētis. Nam filius qui nascebat taliter sicut natura: sicut legē defuncti sine liberis filius repurabat: hec damascenus. Hystoria autem nativitatis beate virginis hieronymus ut in plogo dicit: adolescentulus in quodā libello legit: sed post multū tēporis ut se ibidē legisse memineras: rogatus chromatio et heliodoro episcopis transcripsit. Joachim namq; ex galilea de civitate nazareth de tribu iuda sanctā annā filiam garizi de bethleem eiusdem tribus duxit uxorem. Ambō autem iusti ante deum erāt: omnēq; substatim suā trifurcatae diuidebāt: vna partē templo et eius servitoribus: alia peregrinis et pauperibus erogabāt: terrā sibi et sue familię vībus reseruabāt. Et ita per annos virginis prole carētes: voverunt domino: Q̄ si eis sobolē pcederet: eam seruitio dñi māciparent. Cuius rei causa: cum in tribus festis precipuis hierlm frequenterant: in festo enceniorū joachim cū cōtribulibus suis hierlm ascēdit: et cū ceteris ad tēplū accedēt: oblationē suā ad altare domini offerre voluit. Quem isachar sacerdos cū indignatione repulit: et cur ad altare domini accedere presumeret increpauit: asserens esse indignum maledictio legis obnoxium: oblationē deo legis offerre: nec inter secundos infecundū: qui populi del non auxilier astare. Joachim ergo confusus domum redire voluit: ne a contribulibus qui hec audierant: idem opprobrium susineret: sed trifris ad pastores suos discessit: vbi post dies aliquot commorant: die quadam angelus domini cum immenso lumine astigit: qui cum ad eius visionem turbaretur: timorem eius angelus compescuit: dicens se esse angelum domini ad eum missum: ut annūciaret ei preces suas exaudiitas a deo esse: et elemosinas suas in

D. iiiij